

Horsens. Løndryen 8te. d. 29. April 1929.

Kære lille Dreng! Min egen - min søle, "Lille' bro" som
du hedder for din Mor, du skal ogsaa have din egen
"Lille' bog" ligesom din store Søster har, og jeg haaler at
maatræk sam det er min Agt at nedskrive, engang maa
Bindeled mellem dig og dine Barndoms minder, og at
mindes om dit Bjem - din Far - Søster - og om din
Mor, maa blive lyse, og maa blive en Del af Ballasten
dit Hvs Skib, at du kan følge de gode rene Veje, og
være Glade, og selv finde de rigtige Værdier, der gør
rigt, selv i Nøjsomhed, og letter Vegen opad mod Lind.

Kære lille - du ligger derinde i din
ge, allerede en stor Dreng - du blev født d. 4 Juni -
Mandag Aften Til ca halv ti - d. 4.6.28 - her paa
ryen No 8 - Pluen. Du blev mødt af vor kære Dr.
Lergaard - Erik Krings - og den lykkeligste af os alle
visnok din Far - han var jublende glad; - Mor
for sin egen Part ligesaa gerne du havde været
lille Pige - men nu - ja nu er jeg saa glad lille Søn
dig, for saa vidt jeg kan se er der Trimmer i dig til
rigtig Dreng, hvad det ydre angaar; du vejede 8 1/2
punde straks en Time efter du første Gang havde set
et, drukk af Mors Bryd, og du tog ikke smaat til dig.
din første Færd, var du en lille urolig og agtsom en
du var knap - ja jeg tror kin du var knap 3 Mndr. da

du liggende paa Mors Skød kunde begynde at pludre, og
var kun ca en Maaned ældre, at du, naar jeg stod ved
- det i det lille Værelse, og vaskede dig, og saa sagde, "M
- mer Bedstefar" kunde se hen mod Døren og saa straa
hele dit lille Ansigt, for Bedstefar og du har fra for
Slind været de allernærmeste Venner. Sygeplejerske Fru
- sen der passede dig de første 12 Dage, sagde altid,
du, var saa klog, men du var ogsaa tre Uger da du
født" at det skulde være en Compliment er iøvrigt
- forstaa saa Overrøringen om du kan.

Du der var vor lille Solstraale, fik desværre saa lidt
af Vor Herres Solskin din første Levemaaned - det
saa bitterligt koldt, Mor maatte gaa i Seng med
hver Gang du skulde spise, for at du i det mindste
den lille Tid kunde føle Varme og Velvære - og
spiste hver tredje Time og hvert Maaltid tog de 3
af en Time, saa kan du forstaa at du tog al Mø
- Naa, men Resultatet af den megen Kilde blev, at
du, og Mor din, blev syge, fik Hoste og Bronchitis, og
var igen Grunden til at du blev hjemmedødt, da
ikke kunde vente til det maaske var forsent.

Det blev en rigtig dejlig Højlidelighed - et Bord
var sat ind for Fodenden af Sengene og derpaa var
sat en Kryсталskaal og dejlige Blomster - Mor
bar dig, him er allsaa din Gud Mor, og Tante Elise

16/10/28
Tante Laura og Onkel Carlo skal indskrevne som Faddere
Tilstede var forinden Far, Mor, og din Gudmor ^{samt elskende} Bedstefar
Bedstemor ^{og disses} - samt Herr og Fru C. Carr fra Chicago, og det
er den unge Hjalpepræst Boelsgaard der døbe dig - vi
eng en Salme, og saa var du indlemmet i Gud vor
Faders Obemigthed. Du fik Navnet "Hans Heinrich
Goltzmann" - (Mor vilde saa gerne du skulde have haft Navnet
Hans Jørgen" men det sidste af Navnene kunde Far ikke lide)
Lvis du skulde hedde Hans, skulde du hedde Heinrich,
da jeg saa gerne vilde du skulde bære din elskelige Bedste-
fars Navn blev det allsaa med Tilføjelsen "Heinrich" -
nu ganske vist lyder godt sammen med "Hans" men som
min lille pæredanske Dreng - lysk af Navn - men
trøster mig ved, at Hjerlet kan være saa dansk saa
dansk, selv om Navnet er aldrig saa lysk

Først d. 9 Sept. 1928 blev du fremstillet i Kirken
da var Onkel Carlo Tante Laura og Anni her, Tante
saa kom ikke til selve Dagen, først senere hun i
Maanedu. - Naa det var vist de rigtigste Dabber.
Du bliver du allsaa i næste Uge 11 Mnd. og du
saadan kvis og dygdig lille Dreng, du har længe,
de sidste 2 - 3 Maaneder kunnet kunnet se op paa
hvert naar vi kalte os "Ditte dat" har kunnet finde de forskel-
ge med Blikket naar vi har spurgt dig, hvem er Bedstefar - Mor

lisbeth - eller een af vi andre. Naar du om Morgenen ligger for
redrullede Gardiner, følger du Trafikken paa Gaden ved, naar du
kommer en Bil at sige „bot bot“ eller naar du hører Bestyrer
at sige „prrrr“ — spørger vi hvad Bedstefar gør naar han lig-
ger til „Tilblomslen“ saa rynker du din lille Næse saa morsom
og snøfler, det skal betyde „Atic“. Du kan - og har længe
kunnet vise hvor stor du er - hvor dine „Bisser“ er -
(de første to, de eneste du endnu har, fik du først da du
var 9 Maanedre) og det var forresten din Far, der efter ige-
-lang Ventetid endelig konstaterede det første lille Hjørne
af den ene Underbund var brudt igennem. Du er en lille
vaagen een, lægger vi Dig paa Bordet, siger du straks
„elbæm mam“ og spørger jeg dig om vi skal op til Bedste-
-far og mor, saa maser du ned af Skindet, og ved Hjælp af
Mors Fingerringe som Pøllepinde sbarer du selv afled, du
kunder Vejen, standser forventningsfuldt foran hver Dør, og
ser op paa Mor - og naar vi endelig kommer ind til Dag-
-bræppen er du rigtig i dit Es, for saa ved du at det er
Alvor - og det er ikke særl om du gerne vil derop, for
du bliver altid modtaget med Jubel, og af ligesaa mange
aalne Favn som der er Mennesker i Stuen.

Du er selvfølgelig „den yndigste dyligste vidunderligste“
Dreng der er til — du er selvfølgelig en ganske alm.
lille Lits, selv om du ogsaa i Fars og Mors Gjens er
saare kær og sød - du har nu saadan kønne mørke

og en morsom Mænd med Overhid - og saa er du saa
- du smiler og ler saasnart man ser til dig, og saa bliver
dine som to smalle Skraber, og naar du gør den "Grinase"
(var mig et forkert Udtryk) saa er det det mærkelige, at
du ligner din Far saa bestemt, med de smaa Smilehuller ved
munden - men samtidig har din Mors "rævepoliske" Smil -
dette dyriske Udtryk er din Fars, men vist ikke saa slemt ment
sagde) for Far synes du er den mest vidunderlige Dreng
uden, og generer sig heller ikke for i ramme Alvor at for-
dumle det til hvem der vil høre derpaa. I Grunden tror jeg nok
du ligner Husbet en Del, kun er dine Gange mørkere.
Synes jo mig du ligner Mors Familie mest - særlig
med Emmy, men Far mener jo mig bestemt at det er
du er "saa yndig" efter. Du er i det hele taget en
sig Far dreng - hver Aften naar du raagner kravler
du Vuggen op til mig, men naar din Far er hjemme, og du op-
ser ham over i den anden Seng, saa maser du af alle Træfles
i kamme derover, og du rækker altid Far med et Fys, hvil-
ket han er meget stolt af, da han er ene om at nyde den Bæse. Du
er stor - altsaa lang Dreng - men ikke tyk - dybt fast og Elfas
resten har du været lidt syg de sidste Par Dage, Far vilde du slut-
smage gule Arter forleden, Mors var din nok til at give dig lidt, det
var saa lidt lidt, men alligevel blev du saa syg - kastede voldsomt
saade om Natten og Morgenen, havde Feber - og var rigtig daarlig -
et amerikansk Ple, og mig i Dag er du allerede omvendt alright.

igen, men Mor har faaet en mægtig Omgang af den hvide
og han lovede Far en lige saa kraftig Skyld naar "de trafles"
- Far har ringet hjem og spurgt til dig i Dag, og ringer i Morgen
igen - du er jo hans lille Gjesten.

Du er en lille Uro, altid i fuld Aktivitet, benyttende den
mindste Chance for at grabbe hvad der i Gjeblikket frister
dig, men du er streng at passe, du kan køre baade Mor
- Lisbeth og Anna saa brølle saa vi synes vi kan slet
ikke mere, inden at du selv lader til at være anstrengt.

Naa Kl. skrider stærkt mod Midnat - Mor er saa
søvnig og træd - jeg vil ind og slumre sødt -
- Hvis du da tillader - det gør du desværre
ikke ret tit - Godnat Skat

d. 27 Juni 29

Lille Skat, Kl. er saa mange, saa det bliver kun lidt jeg faar
Tid at skrive i Aften, men mit Hjerte er fyldt af saadan Glæde
og Jubel over dig, og Løster din - at jeg maa fortælle dig lidt
om hvor lykkelig jeg er, og saa vil jeg da allerførst rige dig
at jeg i Hjertet takker Gud for jer, takker for den uendelige
store Gave han har givet mig i jer - Naar jeg tager
dig i min Favn, takker jeg, og naar du smilende rækker dine
små Arme mod mig, og det bliver saa varmt inde i mig
af Fryd over dig lille Menneskebarn, ja saa takker jeg ogsaa
Gud, og beder at du alldid maa være hans kære Barn som han
aldrig vil slippe. Du er saa kær lille Bror - du har nu 4 Tænder

W. som er store og pæne; og du er saa mild, altid parat til Spilløp
en rigtig lille Trinebidder - du kan ombrunt gaa ene. du rejser
dig ved alting, og skjæler saa paa egen Haand afsted, sommetider
kan du gaa over næsten hele Gulvet, men saa lidt falder du jo
og saa, og du vil helst have ved en Finger. Du er en, vold
- som Dreng - du maser og maser og er aldrig i Ro - om Nat
- ten er du ogsaa meget urolig - du vil ikke have Flaske mere
- ikke Tale om det - du slaar om dig som en Bersærker, og
Resultatet deraf er at du faar for lidt at spise, du har og
- saa en meget energisk Maade at sige "nej Tak" til mere Mad,
naar Mor mader dig med en Tke, du slaar ned i Tke eller Kop saa
det hele flyver. Du begynder at sige flere Ord nu, og alting med
meget energisk Gestus eller Raab - man siger ikke fejl af din
Stemning. Og Rimsen er der i dig - naar du ligger paa mit Skød
saa putter du din lille Haand ind og finder stedet hvor Thon
- pen og Benklædeme mødes og naar du saa finder "et Stykke
med bart" saa juble du, for saa graver du og kildrer, til
Mor skriger og beder om Maade - og saa er du rigtig i
dit Es - saa har du dit "rævepoliske" Smil paa. Ja, nu er
du altsaa bleven 1 Aar, din Fødselsdag blev fejret i al minlig
Tilhed - næste Aar skal vi nok gøre lidt mere rid af den
Naa, nu Adio, søde, nu skal Mor i Seng Til er 12 1/2
Nat. og Mors ene Øje er desværre daarligt igen -
Nu skal jeg ind og sove midt mellem mine to Skallebørn - aah
hvad jeg elsker eder, Gud bevare jer nu og i al Ewig hed.

Korsens d. 23 Aug. 29.

Er du dog sød min lille Skab, det juble af Fryd i mig
naar jeg sam mit sidder og ser paa at du selv kramper
om paa Gulvet med dine smaa usikre Skridt, medens
du slæber en Pjedeskammel med dig og "synger" paa
egen Melodi til. Du har kunnet løbe omkring den sidste
14 Dages Tid, og du er endnu ikke 15 Maanedes. Du er
saa morsom, fuld af Rinsler hele Tiden. Rige for lidt
siden var du med mig nede i Gaarden, og der var
kommen en lille hvid Kylling ind, jeg tænkte du vilde
være bange for den, jeg slap dig, og du tog den morsom-
ste Grisekalor efter den - du faldt et Par Gange, men
det rørte dig ikke, du gik paa igen, og hvergang enten
du eller Kyllingen kom omkring Hjørnet, saa raabte du
"böh" med en Førglud som Kyllingen tog dig meget
ilde op; men til stor Fornøjelse for den gamle Fru Peters
og din elter, som fulgte Opvokset med levende Interesse.
- Naar du er paa Rinden stamper du rundt og siger
"Da" til de forskellige - ikke ved at give Haand, men
du sætter Pegefingeren vandret til Findingen paa
elliter Fæden - du ser seer sjov ind naar den lille
Haand farer op til Panden, og du saa alvorlig siger
"Da". Du kan ogsaa "lække" det vil sige give et lille
Kniks med Hovedet. Du kan lege Kvik kvik, du kan trille
Bolden, og du kan vælte Byggeklods huse med saadan

Appel at de flyver over hele Gulvet. F. Løndags sælle Far
og elber sig ned paa Gulvet til dig og lige saa rask vi byg
gæde, lige saa rask væltede du det, du styrkede fra den
ene til den anden, og saa lysle dit Ansigt rigtigt naar
det ramlede allerværst. Du er ogsaa morsom naar du
om Maltten lige løfter saa meget af Ansigtet over Vuggen.
Kant at jeg kan se dine Øjne, og siger "bøls" -
Du siger ganske rent - Anna - og Adda - og Abam
- og op og "ne" og me me - hvilket betyder, med -
du siger Bar - i Stedet for Far - Belbar til
Bedstefar - Emma til Emmy og Bui til Busters
Ba til Boldt - Dod til Doktor Vestergaard -
og Dok til Lisbellis Dükkes - dem er du forøvrigt
meget forelsket i, du kysser og klemmer dem saa
ømt som var du en lille Abor. At du har en god
Forkommelse viser følgende: jeg maa dog først fordele
at naar Telefonen ringer raaber du altid "Ada" du tro
nok at det altid er Mester Ada der er i den anden End
af Snoren, naa - men det var forleden Dag du fik
Lor at blade i et Radioblod - der er Billedet af
en Aband der sætter Haanden til Abunden og man
kan se han raaber, jeg peger paa Billedet og siger
"Abanden der siger, hallo" - saa bladede du
videre, to Dage efter sad du ved samme Blod og
finder igen Abanden, jeg spørger, "hvad siger Abanden"

Gda - Gda - svarede du mig. Du kunde ikke sige
Hollo, men i din Beridskhed hører Ordet "Hollo"
til Telefonen, og den igen til Chosler Gda, saa
det ordnede du nemt. Eftersom det ogsaa at se
hvis Radioen pludselig begynder at spille saa
gaar du gerne hen foran Apparatet, peger istraalene
glad paa den - og sammelider begynder du at
danse rimelt om dig selv, og saa sætter du dig
efter et Gjeblik Forløb ned paa Galen med et
Brum, det betyder "bukke nej" altsaa den lille
Lang der ender "kom fille, kom felle bukke nej"

Nu drikkes du igen af din Flaske - men du er
ikke meget forbad - bedst gaar det naar jeg i for-
kortes Form fortæller dig om Rødhætte og Ulven,
og lader Ulven rigtig brumme. Du har nu 8 Fander.

Du har forresten ikke været rigtig rask længe, du
harde længe Korte og Slim, men i den Temperatur, som
kom der Fieber til og det varede en 14 Dages Tid før
Temper. igen var normal, og endnu løster du lidt
- samtidig har Lisbeth været paa Kjøkkenet til en
Lingebehandelse, saa hvor har haft det lidt trist
med F to min elskede. Du lille Gæt, hvor er jeg
lykkelig for dig, du er endda saa glad og lidt sig lille
Fyr, men alligevel saa nær naar du kommer med den
lille Abind til Fys, saa ligner du en lille Fingerringe
- særlig naar du samtidig "lærer" Gjine.
Eftersom, nu Gud skal min kære lille Son

d. 29 Okt. 1929.

Det er min tolvte måned siden jeg skrev, og du har været syg siden, du har både Bronchitis og desuden Tighoste — dertil har du lidt Feber, og du er saa søj, at du dingler naar du selv bliver rindt paa Gulvet; falder for et godt Ord, ogsaa inden, og er saa røvlet og unntlig at se af os maaske være hos dig altid, du siger „oh“ og det siger du ustandselig, næsten hele Dagen. Du lille Lkæ, hvor er saa ked af det, om Natten, naar du hoster og hoster, ligger du og faar saadan Mavepine af at hoste paa dig, du har saa meget Slim, og du er saa korbanded — min søde lille. Du er ellers saadan en dygtig lille Dreng — kan sige saa meget, og hvad du ikke kan sige, udtrykker du mimisk, er det Tandbørsten saa børster du Tænder med Fingren, eller Haarbørsten, saa er det alle fem Fingre gennem Haaret; du kan finde paa de lumske Trinsler — naar du blot enes Fars Nærværelse, smijper du med Munden og raaber „a — a — a“ — saadan gør Far nemlig naar han kysser dig. Du er i højeste Grad din Fars Gjesten, den baade første — største og vigtigste — sommetider synes jeg — næsten den eneste — for Far og du elsker ogsaa ham til Fængsle — selv om du vistnok er bleven No 1. Du er bleven saa stor — lang — mener jeg, men saa forfærdelig tynd; du har mistet Tænder, dine første fire Kindtænder er nu et overslaet

Stadium, men du er en lille Linke til at spise, det foregår skæ-
dig med alenlange Historier - du forstaaer alt hvad vi siger
til dig, du kan allerede selv se Billeder og selv blade
saa paa i en Bog inden at rive Bladene (du kan ogsaa
blive gal og smække det hule i Gulvet) Du kan naar
du ser Bord - Prospektbord for Ex. forstaa at vende
dem omkring naar du vender paa Bordet. - Forleden
Dag da du havde faaet et "Kraflben" oppe hos Bedste
= mor, og der var lidt Mørk med i det hule af Benet
som du slak din Finger ned ^{saa} for at slikke Fingeren
af, og da det Tidspunkt saa kom da du ikke kunde
naa mere, saa fandt du et Lk Griffel som du kunde
faa langere ned, og altsaa fortsætte - det var vel
nok kløgt gjort af en lille Dreng paa 16 elend. Ligeledes
morede Anna sig over dig en Dag; hun havde sat sig
saadan at du ikke kunde smække Døren i mellem
Spisestuen og Obellum Stuen, saa gik du hen til Bogstuf-
= den og her et Hefte hen ad Gulvet, imedens du iagt-
= tog Virkningen - men Anna foretog sig intet, saa du
hen til Bogst. igen og greb to tre Hefter, samt med
et Finald røg hen ad Gulvet, og da saa Anna sprang
op for at forhindre videre Hærværk, og saaledes fjernede
sig fra Døren, for du hen og smækkede Døren i, saa
havde du opnaaet din Hensigt. Anna var ganske sløt
af dig, men det var rigtigt nok ogsaa spy gjort.

den 2. Marts 1930 - Lørdag Aften -

Kille "H.H." Jeg har lige siddet og skrevet i Lisbeths Bogen og
Hl. er bleven saa mange, saa jeg maa falde mig i Fortælling med
dig - sidste Gang jeg skrev fik jeg slet ikke sluttet af, det er
over 4 Maanedes siden, og siden da er du jo bleven saa stor
saa stor - og "saa dejlig" - husk nu paa at det er en meget
forelsket Mor der skriver. Men altsaa - korb og goed - du er
bleven stor og kraftig, men ogsaa kønnere end før - din
Gyn er lige mærke og straalende, dine Krøller lige søde og
krølled, og dine Manerer dobbelt saa yndige og sjove -
Du er den ganske Dag i rasløs Aktivitet, og uballig er dine
Paafind og Morsomheder - desværre er du en lille Gris -
du er voldsom flink til at komme og sige "pū ha" naar
du - har gjort det - og naar saa Lyndens Mang-
foldighed gaar sin op, og du faar at vide at der vil vante
Smak, saa ryster du paa Hovedet saa Krøllerne danser
og siger "nej, nej - Synd" - og naar du saa ligger paa
Skødet - lige foran ~~Pappa~~ Pappa - klapper og kysser du
min Arm og Haand og gentår bedende - "Synd -

Venna Mor - Synd. At Mor har meget ondt ved at
slaa for dig, ved du heldigvis ikke. Vi kalder dig selv
"dig" og du er en lille Freund der ingen Ting er bange
for andet end Val. Den Dag vi var oppe hos Fotografen
skod der en meget større Dreng end du og venkel
(han var nok et Aars Tid eller so ældre -) han havde

faaet et Lokomotiv og i Haanden til at forkorte Venstetiden
med, jeg havde nok set du saa saa forelsket til det, og i et
Gjeblik da baade Far og jeg vendte Ryggen til, gik du
hen til ham, saa ham bagfra i Skulderen og rystede
ham, medens du prøvede at tage den allraade Genstand
fra ham - Stor Opsandelse - Du var meget forbauset
over at Drengen gav dig til at tudebrøle trods han beholdt
sin Abaskine. Du er en lille raagen Fys - kan snar-
lige alling, og forstaar at gøre dig forbaarelige, hvis det
kunnes vi voksne at følge med - J. Ex. Forleden
blev du ved at sige "Henne - Henne -" jeg sagde til dig
"jag ved ikke hvad du mener, Henne -" "Ak og Henne"

Saa var jeg med - du kalder nemlig Asger for "Ak"
og vilde, ved at nærme ham sammen med Henner, for-
klare at det var Henning du vilde sige noget om.

Ligeledes et Ex. paa din hurtige Faldcerne - Du skulde
gaa med din Far ind i Løverarebet, Far bad dig bare sin
strikkele Sko - du tog een i hver Haand, da saa jeg en
Pramp var falden paa Gulvet hvor du skulde forbi og sagde
"Sag ogsaa Prampen med Hans Heinrich" og i samme Stund
sagde du "ja ja" stak den ene Sko ind under Armen
og kunde saaledes ogsaa have Prampen, det var
raadsomt af et Barn paa din Alder. En anden Dag
skulde du bare en af dine Maltråjer ind - du løb
hurtigt hen mod Løverarebet, og da jeg fra du var minde

harde Erfaringer for din Hvirlighed i at rydde ned af Rimm
roabte jeg brønde, "Hør H. du maa ikke", du skandse -
saa meget forbanisat paa mig og gik derpaa langsomt hen og
lukkede Laagen op - lagde Trøjen paa Glads og smækkede
Laagen i igen. Jeg var beskæmmet.

Men en forfærdelig Hælling er du naar du er hennede
- skal du sove skal du ikke allene sidde hos dig, men
holde dig i Haanden, og være alene i sin foregaar kin
inder voldsom Graad og Forvirrelse. Orenpaa er du
meget flinkere - og der er du det meste af Dagen
siden du har sagt Pigen op, og selv skal klare
Husgeringer. Jeg savner dig saa meget, selv om
jeg er lykkelig over at kunne sende dig derop - eller
kunne jeg ikke klare Artydel, for du er endnu en Læge
du ikke daaler Kulde eller Luftforandring, men helst
skal være inde i den varme Stue hele Tiden.

Du er i allerhøjeste Grad din Fars Skat -
aldrig har jeg set en Far saa lykkelig for sit
Barn som Far er for dig - du daaler heller ikke
at Far ser vrede til dig - og han daaler ikke
at se dig græde - og det gør "Dø" heller ikke
(7 Dage er du begyndt at kalde "Dø" - Døstet - for
Tytte - det er min skold af. Naa - Det er 12
jeg skal hen og sove nielt mellem i de Skattebørn
saa er jeg saa lykkelig - Far er i Leipzig - Gud give ham
Helst og Lykke med sine Færelinger. Gudnaa, lille P.

4 Maj 1930 - Lørdag Aften

Min lille Ven, i Dag er du 23 Aarsalder - til Lykke -
er Bedstemor der har husket Datoen, det gør han hver
Aarsdag - men du er jo ogsaa hans søde lille Dreng, "vor
lille Dreng" siger han. Ja, nu er du snart 2 Aar min
lille Skat, og den sidste Aarsdagslid har Synulpen været
på dig. Vejret har været saa overordentlig fint, særlig
sidste 10 Dage har Solen varmet og lyst, og givet dine
inder Fuld - og i Tilgift gjort dig helt umulig
at du ikke kan være inde hele Tiden - "med Gaarden
og med Gaarden" er det skadelige Omkræd, og det er Graad
Fandens Gmidsel, hvis du siger nej og låser Døren.
Bedstemor og Emmy - gør Hovedrent, saa du alles er inde
as din Mor hele Tiden, og det er ikke altid saa rart)
du er bleven saa dygtig til at bade - kan forme hele
Beklædningen, og bader meget godt og klart. Du har faaet
dine Hjørnedander - endelig - men har i Grunden ogsaa
gjort meget for dem, inden du kom saa vidt, du har været
rigtig lille Skovb, men nu synes jeg du har rettet dig saa
meget, du er bleven stor og saa kraftig, og saa er du saa
overordentlig fuld af Fimser og Pillerapper - og man skulde
håbe du "mimed" hele Tiden, for du bruger Gjenbrugs -
Gjort - og hele dit lille, Gummihøde - ustandselig -
det udtrykker saa godt som Ord, din Obemærksomhed, og saa er
du allerede rap i Tanken til at svare - Jeg vil medens

jeg husker det nærmere et Par smaa Træk — det ene foregik oven-
"paa" for allerede længe siden — det var ved et Øjeblik, da saad
mellens Moser og Møller (der er din meget gode Ven) du saa op
paa Møller og Moser spurgte "hvad kikker du paa" Nu er der
i Tiden en Slagsang meget populær, hvis Refrain er "Hvad
kikker du paa hvad kikker du paa" og i den kommende Visen
gentog Møller "ja — hvad kikker du paa" — og til deres
store Forbløffelse svarer du prompte "Tag Gjærene væk"

Det var nemlig Fortsættelsen, men ingen havde lært dig
den, rimeligvis havde du engang ved dygtigst hørt en eller
anden synge den — men alligevel lød det pudsigt —
men det er da over en Maaned siden — allerede da kende
du mange Börnerim — naar vi begyndte dinen kende
du skulle med de sidste Par Ord — — baade "Op lille
Kans" Far har fire Heste, "Dybe dybe Dine" ja mange
flere som jeg ikke i Øjeblikket husker. Nu forleden —
mig — det er snart 3 Uger siden, da vilde jeg kysse
dig, du var dengang ikke meget for at kysse, og sagde
mener ubaalmodig da det var overtaalt. "Gaa saa"

Lisbeth der stod henne ved Toiletbordet gav sig til
at le, og idet hun vendte sig sagde hun "du er vel
nok skrap Lillabjør" "Lige Øjeblik" var Præbel, inden
et Perinds Bebankning. Det var næsten at overbrudse
sig selv. Nu er du mere kærlig end den Gang, vi kom
du ikke saa sjælden og siger "elskede Mor — Pys Rinden"

og vil du vare meget lækker saa siger du med den mest
rødsmitgørende Stemme og "smaddermilde" Ansigt (jg
kan ikke finde noget mere træffende Udtryk, for du lukker
næsten Øjnene helt i, og hver Fold i dit Ansigt smiler.)
"Elstede Mor - elstede Sønne-mand" og saa küsser
du mig - og saa rammer du lige ind i Mors Hjerte
du lille Hjertelyst, for du er saa sød og yndelig synes
Mor - og Mor beder saa inderligt at du maa blive
en god Dreng, - lille kære Hans Heinrich - en stærk
og god Dreng som vil finde Vej til Livets reneste Kilde
- Livets Hærlighed, og derigennem faa Lyst og Trang til
at virke i det dybe - og ikke paa Overfladen. Lille Bror
du er endnu saa lille, og forstaar ikke hvor Taarerne i Mors
Øje kommer fra, du blot prøver at standse dem med dine
smaa Fingre medens du med ynkesfuld siger "Mor gæjer"
og saa kysser mig - lille Barn, Livet kan være saa kimp
jg griber mig sommetider i Tanken om, hvor det var let
at do hvis jg havde F^{to} Skatteboim med mig ind i
Tredien - jg frygter Verdens Ondskab og Sorger, som engang
vil møde jg og maaske være stærkere end F^{men} jg kan
Guds ske hvor bede Gud bage mine Bekymringer og bage
Omsorgen for jg paa sig, men saa maa F^{to} naar F^{to} ikke
har Mor mere hjælpe hinanden, og bede, at vi engang maa
frydes ved hinanden igen i Guds lyse Himmel.

- - Inden jg slutter maa jg lige sige dig, at

est som elsker dig - dybt og inderligt - elsker Far dig -
det er som du er Livets Fuldhold for Far - han elsker sin best
og Mor - men du er det første og største for ham, naar han er
lymme skal du helst være om ham hele Tiden, han hylder
dig al minne han vasker dig og uballige Gange børster og
frisere han dine søde Krøller - lille Bror - du er saaledes en
kon lille Dreng - Fars Gjerne og Minde siger den "dejlige" -
og hver ny Vending du opvarter med, kaldes paa Smilet
selv om han nødvendigvis med Munden maa dæle - som
i Morgens ^{da du} med Fynd og Klem udslyngede "Hold Munde
Fols" - eller da du i Gaar nede i Gaarden optraadte
som stærk Aband og uden mange Tid rystede Denge Leber
saa eftertrykkelig at han straks lægen med store Brøl
overgav sig og sin Trillebør i dine Hænder (Denge er 4 år
men ikke større end du) da sagde Far "det var da hell
godt at han straks viske Denge livens der var stærkest"
Den første Dag da du saa en Mand nede paa Gaden med
en Trillebør som du stærkt attraaede - men ikke kunne hente
Navnet paa sagde du wrigt - stammende, idet den rullede
forbi - "Rulle - rulle - - - pölse" føjede du saa
til, anden Slutning kunde du ikke finde i Farten - da vi
senere drillede dig med det, at du sagde Rullepölse - ændrede
du det til "Rulle - Trillebør"

Du lille kære elskede Solstraale i den graa Dag -
du og Lisbeth - - hvor jeg elsker jer - F. L. -

„Arbejdsdagens travle Stemme, kalder paa enhver - Aandens Værk
og Haandens Nemme gives Livet Værd. - Gode Drømme, øde Klagen
bærer mod Forfald — ene den der mytter Dagen, yder hvad han
skal. - Thi til Arbejd skabtes Dagen. Dagens Daad er Aandens Fald.

— Jeg ved ikke hvem der har forfattet oven-
=slaaende, jeg ved kun at det er rigtigt, og du min lille Pøn vil
forhaabentlig naar du bliver en stor og voksen Pøn, lade gode
Ord og Tanker faa Binde i Hjertedybet, og saa mindes Mor
der saa inderligt haaber at faa Forstand til at opdrage dig
saadan at du maa blive som en rigtig Mand skal være -
ordholdende - tro mod det bedste i dig selv — stærk for
de som ingen Styrke har, og aldrig glemmende at alt -
Erner. Styrke - og Lykke kommer fra Gud, ingenling ved
egen Kraft.

Lille Pøn, i Elbogen bliver du 2 Aar - du er saa sød og
dijlig, Trøllens Kanser endnu - og du siger saa meget
pudsigt - f. Ex. kommer du saa tit med det mest
politiske Ansigt og siger „ve du ra“, du ved ingenting, men
mener dig godt naar vi siger „nej lille Bror, ve du“, ligeledes
siger du „ikke bli ne le Mor, overpaa bedre“

Der var noget som jeg skulde have husket, nu er det alligevel
glemt, maaske kommer det senere. Jeg er saa træt - det er maaske
derfor. Du lover saa sødt derinde, med et Par Rakker har dig
du vilde absolut have haft dem paa de sønne bare Fædder i
Leng, men maatte jo nøjes med at faa dem paa Hænderne —

Gud velsigne dig, min Hjerteskab — og saa din Mor som
brøge saa værdt til Kraft og Styrke for din og Lillens Skyld.

d. 4 Sept. 1930

Nu har jeg skrevet et Par Lieder i Lisbettes Bog, saa meget faar du ikke, naaer I bliver store, faar I engang at lytte eders Bøgers
for jeg kan jo ikke skrive om alt til jer begge, og endnu er du
jo blot en lille lille Dreng som ikke oplever saa store Ting
- og alligevel fylder du en stor stor Plads i vores Hjerte.
Du er knap saa arrig som du har været, og nu du kan sige
alling er du saa morsom. Du siger for Ex. "Hva Løren
er det" det kommer saa dybsindig som var du Professor
eller friskflyragtig, "Skidt med det" I. b. i. d. t. -
brække ud længe muligt. Du faar jo at vide at man
siger ikke "Løren" saa forandrer du meget velvilligt din
Udvalgte til "Katten" - og bytter Skidt med pyt - og
saa ler du og ryster paa Hovedet som ad en stor Begynn-
hed. Du ligger Bil med Høle og med min Opraskbakke
- du springer af og starter - du drejer det indtil alle Røt
og du raaber himmelhøjt "Kan du kom væk din gam-
mel Diab" Far saa lidt flad ud første Gang du af-
leverer den Salve, for det maa du jo have hørt bemeldte
Far sige, men forøvrigt tror jeg nok han syntes det var
helt flad sagt. Din Far siger at du er koselig at se paa
naar du er ene med i Bilen, du ler og jubler naar I
bærer forbi nogen, og bruger Øvind og skaller ud naar
nogen kommer i Vejen. Du er blevet en rigtig "Mor Dreng"
"Mor sit re dig" siger du hvergang du skal sove,
og hvor tit kommer du ikke og klapper min kind

med din lille varme Haand og siger med Smil i Øjet, "Du er sød eller" og efter et Leermøds Parole følger du overbevisende til "megal". Hvor kan jeg andet end lade dig ind i mig og knise dig - Hjertenskar. Og om Hallen, (nu har du faaet Lisbeths Læg ved, og skulde jo ligge pant i den lille Hallen) naar Pøl er mellem et og to, ryser du dig op, samler din Dilde med dig, og kommer stolprænt hen og op til mig. Og saa er jeg nok den der er allerglædest - med dig og Lisbeth ved min Side.

Du har faaet de fleste af dine Trøller klippede, det er du megal sødere med. Og nu, du har faaet Perrets og du saa kommer med din uundrørlige Dilde i Skindet, saa er du vel nok en rigtig Dreng. Vi rejede forleden 7 Bre Boim - Aase rejede 14 Lilo, hun er 6 Aar du rejede 13 Lilo (2 Aar) og Denge 12 1/2 Lg. han er 4 Aar - men det er altsaa Zebugs Boim der er Undermaalere.

- Jeg maa huske at fortælle dig om hvor glad du var for eller da eller kom hjem fra Ballon, du blev ved at kysse og knise mig og genlæge Læg paa Læg, "søde eller - min egen eller" og det her - egen eller, det var Hovedpoentet. Og til Slut - forleden Aften da jeg bad Aftenbøn for dig, og troede dig allerede i Drømmenes Rige vendte du dig pludselig om og sagde "Her Gud Fader" - ja, lille Barn, blot det huske maatte blive det mest levende i dig. "Her - Gud Fader"

Godnat du min lille kære Dreng.

Søndag d. 21 Sept. Aften Kl 10¹/₂

Et Par Smaaling om dig: Da jeg bad Aftenen med dig i Aften, og jeg begyndte det lille Vers „Nu lukkes vi ^{rust} Gys“

„Hj - raalte du højt og klart, du ynder nemlig ikke saa stærkt det med at sove. Da vi var færdige med Aften-bønnen sagde du, sig igen, gir os dejligt Brød“ en lakker-sullen Forbalkning af dagligt Brød. Jeg har vist ikke fortalt dig at en af de første Gange jeg bad Faderen for dig, og havde sluttet af og sad ganske stille i den tro du sov vendte du dig om og sagde med din sødeste lille Stemme „Mor - mer Gud Fader“ - - Og medens vi er ved det himmelske Spørgsmaal, du spurgte ogsaa i Aften - „Mor kom Jesus fra Gud Fader med mig“ det lyder saa roksent naar man prentes det, i din Mund lød det saa lige til; du spurgte ogsaa - „bor Gud oppe ovenpaa hos Bedstemor.“ Endnu er du saa lille at det ikke røddes Besvær at svare dig, senere vil du vogte mere paa Spørgsmaal og Tror.

- Forleden sad Møster og du og „slidrede“ Møster ^{Ada} Emmy havde givet dig noget - Emmy spurgte hvem der havde givet dig det - endelig du blev ved at sige „Møster“ „hvem Møster“ spurgte Emmy, endelig kom det - „Ada“ - „Hvad hedder jeg saa“ spurgte Emmy du sad med dit røvepoliske Løb og vilde ikke sige Emmy „du hedder Møster H. A.“ (Naar du siger Møster inderborende du altid Emmy) Møster

sig over din Fredighed. Du er nemlig en lille stædig
een, du har en stærk Vilje, og bliver meget let for-
=narmet - - Men du er saa morsom, du plinder
og ler, og er næsten altid i skraalende Humør.

En Dag fornylig du var oppe hos Bedstemor,
havde de købt Lild, Morster Emmy sagde til dig at
du skulde gaa ind i Køkkenet og se dem - du fulgte
Opfordringen, gik derind, og idet du saa dem, sagde
du "Goddag Lild - velkommen" den sidste Hilsen
var dræffende, neppe fordi Lild er din Yndlingsret.

Naar du staar og forballer illustrerer du med
store Fagter det du forballer - forballer du om en
Bib, og at den drejer, saa drejer du et indbildt
Rat, saa den, hvis det var Virkelighed, vilde smøre
rimde om sig selv - vatter den, ja saa maa du nød-
=vendigvis falde om paa Gulvet - o. s. v. F. Afkes
da du laa hos mig og skulde sove, var du mi uheldigvis
mere oplagt til at lege, og længe morede vi os begge kongelig
vel at prøve Kræfter med at puste - Du har staalet min Hon-
-du har stjålet min Kane", det skal vi næppe om" o. s. v.

Saa for at holde op med Legen inden Fortrydelse fra din Side
og for at vende Tankerne springte jeg "sig mig Hans Bønne
hvordan gik det til at du slog Fortryden i Fars Bil i Skyt-
-ker/ det gjorde du nemlig en Dag du sad ene inde i Vognen
- Far stod udenfor, pludselig lød et Brag, og saa var det